

OPOŹDZIĆ (1) *vb pf*

Teksty nią oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

fut 3 sg opoździ. ◇ [con praet 1 sg f bym była opoździ(e)ła.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Spowodować, że jakaś czynność została wykonana lub znalazła się w jakimś stanie po dłuższym czasie lub później niż należy:

opoździć co: Iarki/ Tátárki/ káždy bączny gośpodarz nie ma wiele śiac/ [...] niewczás źimie zásianego zboża: bo bywa to/ że Ieśień niepogodna/ á mroz rychły oźiminę opoździ GostGosp 106.

[Szereg: »opoździć, omieszkać«: Si paululum celfaffem domi non offendiffem. Bym była kęs oposedziela/ omiełzkála/ domábymgo [!] była nie záltála. TerentMatKęł E4v.]

Synonim: omieszkać.

Formacje współrdzenne cf OPOŹNIC SIĘ.